

Αριθμός 206

ΟΙ ΠΕΡΙ ΙΑΤΡΩΝ (ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΟΝ,
ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ) ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1967 ΚΑΙ 1970

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 13 (1) (β).

Τò Συμβούλιον του Ιατρικού Σώματος άσκούν τάς εις αυτό χορηγουμένης έξουσίας υπό τής παραγράφου (β) του έδαφίου (1) του άρθρου 13 τών περι Ιατρών (Σύλλογοι, Πειθαρχία και Ταμείον Συντάξεων) Νόμων του 1967 και 1970 έκδίδει τούς άκολουθους Κανονισμούς οίτινες δύνανται νά αναφέρωνται ώς οί περι Ιατρικής Έπαγγελματικής Δεοντολογίας Κανονισμοί του 1972.

Κεφάλαιον Πρώτον

ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Άρθρον 1ον

Ο Ιατρός είναι τεταγμένος εις τήν υπηρεσίαν τής υγείας τών πολιτών, ώς άτομων και ώς συνόλου, και ώς έκ τούτου έπιτελεί λειτουργημα ρυθμιζόμενον διά του Νόμου και τών επαγγελματικών αυτού διατάξεων.

Άρθρον 2ον

Τò Ιατρικόν έπάγγελμα, ώς έκ τής φύσεώς του, είναι έλεύθερον έπάγγελμα. Τούτο άπαιτεί όπως ο Ιατρός έκτελεί τò έργον του ευσυνειδήτως, άνθρωπιστικώς και συμφώνως τών έπιταγών τών Ιατρικών ήθών και θεσμών.

Άρθρον 3ον

Ο Ιατρός όφείλει νά άποτελή υπόδειγμα έντίμου και άνεπιλήπτου άτομου καθ' όλας τάς έκδηλώσεις του ιδιωτικού και δημοσίου αυτού βίου.

Πάσα πράξις ή παράλειψις άντικειμένη πρός τò καθήκον τούτου του Ιατρού έπισύρει καθ' αυτού κυρώσεις άνάλόγους πρός τήν βαρύτητα του παραπτώματος, συμφώνως πρός τάς σχετικές διατάξεις του κώδικος περι άσκήσεως του Ιατρικού επαγγέλματος και του περι Έγγραφής Ιατρών Νόμου (Κεφ. 250).

Άρθρον 4ον

Δέν έπιτρέπεται εις τόν Ιατρόν νά θυσιάξη τήν έπιστημονικήν και επαγγελματικήν αυτού άνεξαρτησίαν, τήν όποιαν δέον νά διαφυλάσση άκεραία και άθικτον.

Άπαγορεύεται ο συνεταιρισμός ή οιαδήποτε άθέμιτος συνέργασία του Ιατρού μετά φαρμακοποιών ή άλλων προσώπων διά σκοπούς άπαράδεκτου χρηματισμού εις θάρος του άσθενούς.

Άπαγορεύεται ή συγκάλυψις ή καθ' οιονδήποτε τρόπον προστασία προσώπων πρός παράνομον άσκησιν τής Ιατρικής, ή οιαδήποτε συνεργασία ή σύμπραξις μετά τοιούτων προσώπων.

Άπαγορεύεται ή χρησιμοποίησις μεσαζόντων ή άλλων άθεμίτων ή άναξιοπρεπών μέσων πρός προσέλκυσιν πελατείας.

Κεφάλαιον Δεύτερον
ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Ἄρθρον 5ον

Ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ ἐπιδεικνύῃ πρὸς πάντας τοὺς ἀσθενεῖς ἴσην μέριμναν, ἐπιμέλειαν καὶ ἀφοσίωσιν, ἀδιαφόρως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἐκάστου καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων.

(α) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἰατρὸν νὰ διαθέτῃ τὰ μέσα καὶ τὰς δυνατότητας τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης πρὸς ἱκανοποίησιν ἀθεμίτων συμφερόντων.

(β) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξ ἀμελείας ἢ πρὸς σκοπὸν παρανόμου κέρδους πρόκλησις τοξικομανίας.

Ἄρθρον 6ον

Ὁ ἰατρός ὑποχρεοῦται, ὅπως διευκολύνῃ συμβουλευτικὴν ἱατρικὴν γνωμοδότησιν ὅπως καὶ συγκρότησιν ἱατρικοῦ συμβουλίου, ὡς αἰσθητικὴν ζητεῖ τοῦτο ὁ ἀσθενὴς ἢ οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7ον

Ὁ θεράπων ἰατρός ὀφείλει νὰ σέβεται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσθενοῦς ὅπως ἀντικαταστήσῃ τοῦτον δι' ἄλλου ἰατροῦ.

Ἄρθρον 8ον

Ἐκαστος ἰατρός δύναται ν' ἀρνηθῇ ὑπηρεσίαν πρὸς ἀσθενῆ ἐξαιρουμένων περιπτώσεων ἐπείγουσας ἀνάγκης ἢ ἀνθρωπιστικοῦ καθήκοντος.

Κεφάλαιον Τρίτον
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ

Ἄρθρον 9ον

Ὁ ἰατρός ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὸ ἱατρικὸν ἀπόρρητον, ἥτοι ὀφείλει νὰ εἶναι ἐχέμυθος, δι' ὅτιδήποτε περιῆλθεν εἰς γνῶσιν του κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του ἢ δι' ὅτιδήποτε ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἰατροῦ. Ὅφειλε ἐπίσης νὰ διατηρῇ ἀπορρήτους οἰασδήποτε γραπτὰς πληροφορίας, σημειώσεις ἢ ἐκθέσεις διὰ τὸν ἀσθενῆ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἱατρικῶν ἐξετάσεων, ὡς ἐπίσης τὰς ἀκτινολογικὰς φωτογραφίας.

Τὸ ἀπόρρητον τοῦτο ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ διαφυλάσῃ καὶ ἔναντι τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Νοεῖται ὅτι εἰς περίπτωσιν οἰασδήποτε συγκρούσεως μεταξὺ τῆς ἀνωτέρω προνοίας καὶ οἰασδήποτε προνοίας ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τῆς Κύπρου θὰ ἰσχύῃ ἡ δευτέρα.

Ἄρθρον 10ον

Ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τοὺς βοηθοὺς του καὶ εἰς πρόσωπα τὰ ὁποῖα προπαρασκευάζονται διὰ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα καὶ συμμετέχουν εἰς ἱατρικὰς λειτουργίας ὅτι ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν.

Ἄρθρον 11ον

Ὁ ἰατρός δικαιούται — ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῦται — εἰς ἀποκάλυψιν, ἐὰν ἔχη ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ μυστικοῦ, ἢ ὅταν ἡ ἀποκάλυψις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν διατήρησιν ἐνὸς ὑψηλοῦ ἠθικοῦ νόμου, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς υγείας ἀτόμου ἢ ὁποῖα ἀπειλεῖται ὑπὸ ἄλλου ἀτόμου.

"Αρθρον 12ον

Ἐάν πολλοὶ ἰατροὶ συγχρόνως ἢ ἀλληλοδιαδόχως ἔχουν ὑπὸ θεραπείαν τὸν ἴδιον ἀσθενῆ, ἀπαλλάσσονται ἀμοιβαίως τῆς ὑποχρέωσης τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου.

"Αρθρον 13ον

Καταστάσεις καὶ ἀποτελέσματα ἐξετάσεων ὑποκείμενα εἰς τοὺς κανονισμοὺς τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου δύνανται ν' ἀνακοινωθοῦν, διὰ σκοποὺς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ διδασκαλίας, μόνον ἐάν διὰ τῆς ἀνακοινώσεως δὲν παραθλάπτονται τὰ καλῶς νοοῦμενα συμφέροντα τοῦ ἀσθενοῦς ἢ ἂν οὗτος κατηγορηματικῶς συμφωνῇ πρὸς τοῦτο.

"Αρθρον 14ον

Ἡ αὐστηρὰ τήρησις τοῦ ἱατρικοῦ ἀπορρήτου ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν παντὸς ἱατροῦ παρέχοντος τὴν ἱατρικὴν συνδρομὴν μέσῳ Ὄργανισμῶν, ἢ ἰδρυμάτων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Οἰαδήποτε δήλωσις ἀντικειμένη πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου ἀπαγορεύεται.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἱατρὸν νὰ ἐκδίδῃ πιστοποιητικὰ καταλληλότητος ἢ μὴ ἀνευ ὅμως ἀναφορᾶς εἰς τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας.

Κεφάλαιον Τέταρτον

ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ — ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ

"Αρθρον 15ον

Ὁ ἱατρός παρέχει τὰς ὑπηρεσίας του ἐπ' ἀμοιβῆ. Δεδομένου ὅτι ὁ καθορισμὸς τοῦ ὕψους τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἱατροῦ ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν ἑνὸς ἐκάστου ἱατροῦ, τὰ κριτήρια ἐπὶ τῶν ὁποίων ἕκαστος ἱατρός δέον νὰ βασίζεται πρὸς καθορισμὸν τοῦ ὕψους τῆς ἀμοιβῆς του δέον νὰ εἶναι, μεταξὺ ἄλλων, αἱ δυσκολίαι καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παρασχεθείσης ὑπηρεσίας, αἱ τοπικαὶ συνθήκαι, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ οικονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς, ἢ τοῦ προσώπου ὅπερ θὰ πληρῶσῃ δι' αὐτόν.

"Αρθρον 16ον

Τὸ κατώτατον ὄριον ἱατρικῆς ἀμοιβῆς εἰς ἐκάστην ἰδιαίτεραν περίπτωσιν ρυθμίζεται ὑπὲρ τῶν οικονομικῶς ἀσθενεστέρων ἀσθενῶν.

Διὰ τοὺς εὐπορωτέρους ἀσθενεῖς, εἴτε ἰδιωτικῶς εἴτε κρατικῶς περιθάλπονται, δέον ἢ ἀμοιβῆ νὰ εἶναι μεγαλυτέρα ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν ἐκάστης περιπτώσεως.

"Αρθρον 17ον

Τὸ ζήτημα τῆς ἱατρικῆς ἀμοιβῆς ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ χειρίζεται μετὰ λεπτότητος, διακριτικότητος καὶ μετριοπαθείας, ἀφιστάμενος πάσης ἐνεργείας ἢ ἀπαιτήσεως δυναμένης νὰ δικαιολογήσῃ κατ' αὐτοῦ μομφὴν ἐπὶ κερδοσκοπία ἢ αἰσχροκερδεία.

"Αρθρον 18ον

Ἡ ἐκ τῶν προτέρων κατ' ἀποκοπὴν ἀμοιβῆ ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς εἰς περιπτώσεις ἐγχειρήσεως ἢ τοκετοῦ ἢ μιᾶς ἐιδικῆς θεραπείας.

"Αρθρον 19ον

Ὁ ἱατρός δύναται νὰ μὴ λαμβάνῃ ἀμοιβὴν ἀπὸ ἀπόρους ἀσθενεῖς. Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ μὴ παραβαίῃ τοὺς ὑφισταμένους κανονισμοὺς.

"Αρθρον 20όν

Προκειμένου περι έργαστηριακών εξετάσεων, χειρουργικών έπεμβάσεων ή νοσηλείας ιατρών, ούτοι υποχρεούνται να καταβάλουν μόνον τας πραγματικές δαπάνας, απαλλασσόμενοι, τής υποχρεώσεως όπως καταβάλουν οϊανδήποτε Ιατρικήν άμοιβήν.

"Αρθρον 21ον

Πάν άτομον άπολαμβάνον, διά νόμου ή κανονισμού, κοινωνικής άσφαλίσεως ή Ιατρικής περιθάψεως δέν θεωρείται άπορον έναντι του Ιατρού.

"Αρθρον 22ον

Οϊαδήποτε συστηματική και έσκεμμένη μείωσις του ύψους τής άμοιβής θάσει τής επικρατούσης εις τό έπάγγελμα κατά μέσον όρον άμοιβής θεωρείται ώς πράξις άθεμίτου συναγωνισμού προς συναδέλφους και έλλειψις σεβασμού προς τήν άξιοπρέπειαν του Ιατρικού λειτουργήματος και τά πραγματικά συμφέροντα τής κοινωνίας τιμωρείται δε δι' αύστηράς πειθαρχικής ποινής.

"Αρθρον 23ον

Άπαγορεύεται ή χορήγησις ποσοστών εις Ιατρούς εις περιπτώσεις καθ' ός ούτοι παραπέμπουν άσθενείς προς συναδέλφους άλλων ειδικοτήτων, έκαστος δε Ιατρός δέον να περιορίζεται εις τήν άπ' ευθείας εισπραξιν τής προς αύτον όφειλομένης άμοιβής.

"Αρθρον 24ον

Ο Ιατρός δέν δύναται άνευ έντολής ή συγκαταθέσεως του οικείου Ιατρικού Συλλόγου να γνωμοδοτήσει κατά πόσον άμοιβή όρισθείσα ή εισπραχθείσα υπό συναδέλφου του είναι λογική ή όχι.

"Αρθρον 25ον

Πρό τής συνάψεως οϊασδήποτε συμβάσεως ή όποία άφορα τήν εξάσκησιν του έπαγγέλματός του, ο Ιατρός υποχρεούται να υποβάλλη ταύτην προς τήν Έπιτροπήν του οικείου Ιατρικού Συλλόγου διά να εξετασθή κατά πόσον έχουν ληφθή ύπ' όψιν ή άξιοπρέπεια, τό κύρος και τά συμφέροντα του Ιατρικού έπαγγέλματος.

"Αρθρον 26ον

Ο Ιατρός όφείλει επίσης να υποβάλλη εις τον οικειον Ιατρικόν Σύλλογον προς εξέτασιν και επικύρωσιν α) Συμβόλαια διά των όποιων συνάπτει συνεργασίαν με έπιχείρησιν, ή όποία κατασκευάζει ή διανέμει φάρμακα ή θεραπευτικά μέσα, β) Συμβόλαια σχετικώς με τήν εξέλιξιν, σύστασιν και γνωμοδότησιν διά φάρμακα ή θεραπευτικά μέσα.

"Αρθρον 27ον

Εάν ή Έπιτροπή του Ιατρικού Συλλόγου ένίσταται εις τήν επικύρωσιν υποβληθέντος συμβολαίου ο Πρόεδρος του Συλλόγου όφείλει να ειδοποιήση σχετικώς τον ένδιαφερόμενον Ιατρον τό συντομότερον και ούχι άργότερον των 4 έβδομάδων από τής υποβολής του συμβολαίου.

Κεφάλαιον Πέμπτον

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

"Αρθρον 28ον

Δέν επιτρέπεται εις τον Ιατρον να ζητη ή λαμβάνη οϊασδήποτε φύσεως άνταμοιβήν από έργοστάσια, πώλητάς φαρμάκων ή βοηθητικων τής θεραπείας μέσων διά τήν σύστασιν ή τήν άναγραφήν αυτών επί των συνταγών.